

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Human rights

حقوق بشر

نویسنده: ثریا شکات - Soraya Chekkat

برگردان از: حمید محوی

۲۸ اکتوبر ۲۰۱۳

زندانی سیاسی در فرانسه

ژرژ ابراهیم عبدالله

یکی از قدیمیترین زندانیان سیاسی اروپا

فرانسه کشوری که خود را وارث انقلاب عصر روشنگری و حقوق بشر می داند، رکورد دار قدیمی ترین زندانی سیاسی در زندانهایش می باشد. نام این زندانی مبارز کمونیست عرب، ضد امپریالیست و ضد سرمایه داری، ژرژ ابراهیم عبدالله است. در حالی که قوه قضائیه فرانسه دو بار آزادی او را اعلام کرده است، ولی دولت فرانسه با تحقیر اصول قانونی اساسی که استقلال قوه قضائی را تضمین کرده است، ژرژ ابراهیم را به دلیل تباری کثیف سیاسی هنوز در زندان نگهداشته است. چه کسی دستور می دهد؟ ایالات متحده آمریکا و اسرائیل. در این مورد تنها آنها هستند که اداره امور را به دست دارند و زندان لانمزان در نزدیکی شهر تولوز در فرانسه به زندان های ایالات متحده ضمیمه شده است. ۳۰ سال است که به طول انجامیده... ۳۰ سال مقاومت.

ژرژ ابراهیم عبدالله سال ۱۹۵۱ در شمال لبنان به دنیا آمد. او تحصیلاتش را در مدرسه عالی با کسب دیپلوم در سال ۱۹۷۰ به پایان رساند. ژرژ ابراهیم در دورانی بزرگ شد که بحران ساختاری در رابطه با هویت لبنانی به اوج

خود رسیده بود. حاشیه کمربندی در اطراف بیروت، شهرها و روستاهای جنوب و اردوگاه های پناهندگان در حاشیه شهرهای اصلی برای سالهای طولانی به موضوع مرکزی جنبش انقلابی تبدیل شده بود. چنین واقعیت سرشار از مبارزه، مقاومت و فداکاری که در این سرزمین های حساس و شکننده رایج است، بن مایه آگاهی سیاسی و قاطعیت تعهد انقلابی ژرژ ابراهیم را تشکیل می داد. او در رویارویی با کشتار توده ها توسط بورژوازی مذهب گرا از هر نوع و هم پیمانان اسرائیلی، فرانسوی و امریکائی آنها پیوستن به مقاومت بود، او فعالیت سیاسی خود را با پیوستن به صفوف حزب ناسیونال سوسیال سوریه، پروگرسیست و پان عرب آغاز کرد و سپس به جبهه آزادیبخش فلسطین پیوست.

۱۴ مارچ ۱۹۷۸، ارتش صهیونیست به هدف تخریب پایگاه های سازمان های فلسطینی در جنوب، لبنان را اشغال کرد. ارتش صهیونیست ۱۱۸۶ شهروند لبنانی را به قتل رساند، و ۲۸۵۰۰۰ نفر آواره و به سرزمین های دیگر پناهنده شدند، طی این اشغال نظامی ۷۶ روستا خسارت دید و ۶ روستا کاملا ویران شد. **ژرژ ابراهیم عبدالله** در صفوف جبهه آزادیبخش خلق فلسطین در مقابل اشغالگران مبارزه می کند و طی همین رویدادها زخمی می شود. پس از ماه ها اعمال خشونت از هر نوع (بمباران هوایی و دریائی، حمله با هلیکوپتر، حمله از طریق مزدورانی مانند ارتش جنوب لبنان)، سرانجام ارتش اسرائیل ۶ جون ۱۹۸۲ لبنان را اشغال کرد و ۶۷۰ نفر از سربازانش را از دست داد.

طی این جنگ ۱۸۰۰۰ نفر از مبارزان عرب کشته شدند (سربازان سوری، مبارزان چپ لبنانی و سازمان های فلسطینی). صدها مبارز عرب در اردوگاه انصار و الخيام به اسارت درآمدند و یا مفقود شدند. ترازنامه نهائی عملیات صلح برای گالیله بسیار قابل توجه است: ۲۵۰۰۰ کشته، ۴۵۰۰۰ زخمی، و تخریب بیروت طی هفته ها محاصره و بمباران.

۱۶ و ۱۷ سپتمبر، روزهای کشتار صبرا و شتیلا است. ارتش اسرائیل که هر دو اردوگاه پناهندگان فلسطینی بی دفاع در بیروت غربی را محاصره کرده بود، راه را برای ورود شبیه نظامیان فاشیست مسیحی باز می گذارد و تنها تماشاگر کشتار است. بین ۱۰۰۰ تا ۵۰۰۰ غیر نظامی بی سلاح با خونسردی تمام به قتل می رسند. این حمله با تبنائی عمومی قدرت های غربی صورت گرفت.

در واکنش به این حمله، مبارزان لبنانی و عرب جنگ علیه صهیونیسم و امپریالیسم را به سر تا سر جهان گسترش دادند. جبهه ارتش انقلابی لبنان در اروپا وارد کارزار شد. یاکوف بارسیماننوف معاون سفیر اسرائیل در فرانسه و به ویژه مسؤول موساد در فرانسه توسط یک زن جوان روز ۳ اپریل ۱۹۸۲ به قتل رسید. یکی از اطلاعیه های جبهه ارتش انقلابی لبنان در مورد یاکوف بارسیماننوف را در زیر یادآور می شوم:

«ما، جبهه ارتش انقلابی لبنان، خطاب ما به آنهائی است که ترور و تروریسم را محکوم می کنند، تمام آنهائی که برای الغای جامعه استثمار و جنگ مبارزه می کنند. ما یاکوف بارسیماننوف را اعدام کردیم. رسانه های امپریالیستی و دولت هائی که از امپریالیسم پشتیبانی می کنند، مانند دولت فرانسه، علیه «تروریسم» فریاد می زنند. چه کسانی تروریست هستند؟ آنهائی که جوان ساکن کرانه باختری رود اردن را می کشند، چون که او در مقابل ضمیمه سازی سرزمینش توسط اسرائیل مقاومت کرده است، آنهائی که مردم غیر نظامی جنوب لبنان را بمباران می کنند، آنهائی که به شکل کور آدم می کشند و بعد به دروغ تقاضای «آتش بس» می کنند. ما به آنهائی حمله می کنیم که قتل عام مردم فلسطین را سازماندهی می کنند. ما به بهای به خطر انداختن امنیت خودمان از زندگی بی گناهان دفاع می کنیم. هفت سال است که مردم لبنان در جنگ به سر می برند. هفت سال است که

امپریالیسم تحت پوشش مبارزه علیه «فلسطینی های فناتیک» هر چیزی را که به ترقیخواهی در لبنان شباهت دارد از بین می برد. ما حق داریم از خودمان دفاع کنیم. این حق ما است که به امپریالیسم حمله کنیم، به ویژه آنجایی که از پشتیبانی دولت برخوردار است. ما علیه امپریالیسم تا پیروزی نهایی می جنگیم.
مرگ بر امپریالیسم امریکا و مزدوران اروپایی اش.

پیروزی یا پیروزی»

جبهه ارتش انقلابی لبنان، پاریس، ۷ اپریل ۱۹۸۲

مقامات فرانسوی ژرژ ابراهیم عبدالله را روز ۲۴ اکتوبر ۱۹۸۴ بازداشت کردند. یک گروه موساد و چند مأمور لبنانی او را در لیون تعقیب می کردند. حبس او به بهانه کارت هویت تقلبی اعلام می شود، ولی او یک پاسپورت قانونی و صادر شده توسط مقامات الجزائری در اختیار داشته است. مقامات فرانسوی به دولت الجزائر اطمینان می دهند که ژرژ ابراهیم عبدالله را آزاد خواهند کرد. به همین هدف، رئیس بخش سرویس های سرّی فرانسه را به الجزائر فرستادند تا به دولت الجزائر اطلاع دهد. در خاطراتی که «ژک آتالی»، مشاور رئیس جمهور فرانسه فراسوا میتران، منتشر کرده، نوشته است: «پنجشنبه ۲۸ مارچ ۱۹۸۵. «ایو بونه»، رئیس امنیت داخلی به الجزائر فرستاده شد، توضیح داده است که ژرژ ابراهیم عبدالله که در لیون بازداشت شده، طی تابستان به دلیل اتهامات ناچیزی که در پرونده او سنگینی می کند آزاد خواهد شد». ولی مقامات فرانسوی به این تعهد عمل نمی کنند. مقامات فرانسوی در آن دوران زیر فشار مستقیم ایالات متحده بودند. مداخلات متعدد امریکائی ها مقامات فرانسوی را تحت فشار گذاشته بودند که ژرژ ابراهیم عبدالله را آزاد نکنند. ایالات متحده به عنوان مدعی العموم در دادگاه شرکت داشت. صهیونیست ها نیز از فشار آوردن کوتاهی نمی کردند.

در این دوران، بین سال های ۱۹۸۶ و ۱۹۸۷ فرانسه در تهدید یک سری اعمال تروریستی کور در پاریس بود و در این حوادث چندین نفر از فرانسویان نیز قربانی شدند. در واقع، این اعمال تروریستی توسط یک شبکه نزدیک به ایران صورت گرفته بود. دولت فرانسه برای آرامش خاطر مردم فرانسه (موضوعی که یک تحریف خبری بیشتر نبود) از طریق سرویس های اطلاعاتی فرانسه برادران ژرژ ابراهیم عبدالله را در حمله تروریستی ۱ مارچ ۱۹۸۷ متهم دانستند. مقامات فرانسوی برای بار دوم ژرژ ابراهیم را محاکمه کردند. سرویس اطلاعاتی فرانسه او را متهم دانستند که در این اعمال تروریستی شرکت داشته و به عنوان بنیانگذار جبهه ارتش انقلابی لبنان چنین عملیاتی را طراحی کرده است. بر این اساس حکم حبس ابد را برای او صادر کردند. برای این دادگاه، مقامات فرانسوی دادگاه ویژه ضد تروریستی تشکیل دادند که می توانست بر اساس داده هائی که سرویس اطلاعاتی مخفی مطرح کرده داوری کند، بی آن که به مدرک قضائی یا شاهد نیازمند باشد، یعنی موردی که خلاف کد قضائی بود. هیچکس به عنوان شاهد عینی در مورد اتهاماتی که به ژرژ ابراهیم عبدالله نسبت داده بودند در دادگاه حضور پیدا نکرد. گناهکار بدون مدرک جرم. محکومیت ژرژ ابراهیم و برادرانش به حبس ابد، تحریفی بود که برای آرام ساختن مردم فرانسه به کار برده بودند که زیر شوک حملات تروریستی گروه های ایرانی به سر می برند و در عین حال برای رضایت خاطر امریکائی ها و صهیونیست ها و علاوه بر این چنین دادگاهی فرانسه را به عنوان کشوری که قادر به رویارویی با تروریسم است در صحنه نشان می داد.

در نتیجه می بینیم که پیرامون این دروغ سیاسی بود که ژرژ ابراهیم به حبس ابد محکوم شد... از مقاومت تا خشونت بی شرمانه دولت های امپریالیستی، یک تروریست ساختند تا نه تنها افکار عمومی را منحرف سازند بلکه به اشغال سرزمین فلسطین نیز لباس قانون بپوشانند.

چگونه می توان سکوت کرد در حالی که فرانسه در حال ارتکاب جرم دیده شده؟ در این ساعت یعنی وقتی که ژرژ ابراهیم عبدالله وارد سی امین سال حبس خود می شود، ما دادگاه مسخره، تحریف رسانه ئی، دروغ سیاسی (بیانیه های ابو بونه رئیس اسبق سرویس امنیت داخلی که از انتقام دولتی حرف می زند)، ولی به همین گونه فراموشی رفیقانی که قلبشان دیگر به اندازه کافی سرخ نیست را افشاء می کنیم...

ژرژ یک مبارز جبهه مقاومت است که سیاست مداران ما گستاخانه او را به تروریسم متهم کردند و بر این اساس است که به یادممان مقاومت فرانسه در دوران اشغال نازی ها نیز ناسزا گفته اند.

ژرژ یک کمونیست است که توسط اکثر فامیل سیاسی خود به فراموشی سپرده شده. ژرژ یک مبارز عرب است که توسط رهبران بزهکار و فرمانبردار یانکی ها به عنوان طعمه رها شده است. ژرژ یک مبارز ضد استعماری است که در فرانسه حبس شده و وارثان «عبدالکریم آل خطیب و فرهنگ هاشد و احمد زابانا» نتوانستند متحد او باشند.

این مبارز پیش از همه قربانی فراموشی است... ژرژ ابراهیم را فراموش کردیم همان گونه که مبارزاتمان را علیه امپریالیسم، علیه استعمار و علیه نژاد پرستی دولتی فراموش کردیم که از چنین وضعیتی منشأ می گیرد...

در این ساعت که سی سال از راه پیمائی برای برابری و علیه نژاد پرستی در فرانسه می گذرد، در این ساعت که ۴۰ سال از اعتصاب جنبش کارگران عرب می گذرد، می توانستیم دادگاه های دیگری بر پا کنیم تا ۳۰ سال اسارت ژرژ ابراهیم عبدالله را در خاطرها زنده کند.

هنوز هم دیر نشده! بسیاری بر آن هستند که صدای ژرژ و مبارزه او که مبارزه همه ما نیز هست را به گوش جهانیان برسانند، در فرانسه، اروپا، مغرب، امریکای لاتین، در تمام کشورهای عربی... بسیار همچنان مبارزه می کنند... باید به آنها پیوست، باید توازن نیرو ایجاد کرد. ما به اتحاد ملی و بین المللی نیازمند هستیم تا هژمونی دولتی، دیکتاتوری پول، تداوم استعمار و نژاد پرستی دولتی را متوقف سازیم. ما باید در یک جبهه منسجم برادرانمان، رفقایمان، هم رزمانمان را آزاد کنیم. در انزوا به هیچ کجا نخواهیم رسید، همان گونه که ژرژ به درستی می گوید: «با هم است که می توانیم با هم پیروز شویم!»

RDV le 26 octobre 2013 à 14 h

**Manifestation nationale devant la geôle siono-sinistre de Lannemezan afin d'exiger la
! libération immédiate de Georges Ibrahim Abdallah**

منبع :

<http://www.michelcollon.info/Georges-Ibrahim-Abdallah-la-France.html>

گاهنامه هنر و مبارزه

۲۶ اکتوبر ۲۰۱۳

سایت انوسیگ اکسیون به مدیریت میشل کولن

۲۳ اکتوبر ۲۰۱۳